

ДО 5-РІЧЧЯ ЖУРНАЛУ "БІБЛІОТЕКОЗНАВСТВО.
ДОКУМЕНТОЗНАВСТВО. ІНФОРМОЛОГІЯ"

УДК 02:005.59

**МОНІТОРИНГ БІБЛІОТЕКОЗНАВЧИХ ПУБЛІКАЦІЙ У ЖУРНАЛІ
"БІБЛІОТЕКОЗНАВСТВО. ДОКУМЕНТОЗНАВСТВО. ІНФОРМОЛОГІЯ"**

І.О. Давидова

У статті представлено огляд бібліотекознавчих публікацій у журналі "Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія" за 2004-2008 рр., присвячених розгляду тих чи інших питань інформатизації бібліотек України.

Ключові слова: інформатизація, бібліотека, часопис, бібліотекознавство.

In the article the review of publications in the magazine "Biblioteczoznawstvo. Documentoznavstvo. Informologiya" between 2004 and 2008 is represented that are devoted to consideration of those or other questions of informatization of libraries of Ukraine.

Розгортання процесу інформатизації в суспільстві започаткувало новий еволюційний виток у галузі бібліотечно-інформаційної діяльності, який знайшов широке наукове висвітлення на сторінках шанованого наукового часопису "Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія".

З першого випуску це видання отримало визнання не лише професійного наукового загалу, але й широкого кола практичних фахівців сфери соціальних комунікацій суспільства. Визнання значної наукової й практичної цінності часопису відбулося і на рівні Вищої атестаційної комісії України, яка визнала журнал "Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія" одним із перших фахових видань із нового наукового напрямку 27 – соціальні комунікації.

Привертає увагу широке коло питань, які обговорюються в ґрунтовних наукових публікаціях на сторінках часопису в рубриках "Сторінка головного редактора", "Історичні дослідження", "Бібліотекознавство та інформаційна діяльність", "Документознавство та архівознавство", "Інформаційні технології", "Професійна освіта", "Події та факти наукового життя" тощо. Мета статті – аналіз змістовного наповнення однієї з

провідних рубрик часопису "Бібліотекознавство та інформаційна діяльність", хоча слід зауважити, що ґрунтовні техніко-технологічні, організаційні, функціональні зміни, які відбуваються в бібліотечній сфері діяльності під впливом процесу інформатизації, частково знаходять своє висвітлення і в інших тематичних рубриках. Зокрема, в рубриці "Історико-бібліотекознавчі дослідження" в статті д.і.н., проф. М.С.Слободяника та к.і.н. С.Л.Зворського (2004, №3) представлено ґрунтовну панораму загальних тенденцій історико-бібліотекознавчих досліджень за роки, що минули з часу проголошення незалежності нашої держави. Автори акцентують увагу на головних напрямках науково-дослідної роботи із зазначеної проблематики, до яких відносять загальнотеоретичні і практичні аспекти історико-бібліотекознавчих досліджень в Україні, вивчення історії окремих бібліотек як самостійних громадських, публічних, наукових установ, з'ясування регіональних аспектів становлення і розвитку бібліотечної справи, окреслюють її перспективи. Саме історико-бібліотекознавчі дослідження є підґрунтям подальших наукових пошуків, аналізу питань трансформації бібліотечного соціального інституту в сучасних умовах.

Інформатизація як соціальне явище виявила себе як продовження технологічної революції та тісно пов'язана з п'ятою інфор-

маційною революцією, коли вперше за всю історію розвитку цивілізації людина одержала високоєфективний засіб для підсилення своєї інтелектуальної діяльності. Процес інформатизації пов'язаний з упровадженням комп'ютерної техніки, автоматизацією всіх суспільних сфер, сучасними засобами переробки та передачі інформації, формуванням якісно нової системи соціокомунікативної діяльності. Хроніку інформатизації та реформування бібліотечної діяльності, яка охоплює 80-90-і рр. ХХ – поч. ХХІ ст., представлено в ґрунтовній публікації доктора історичних наук, професора В.О.Ільганаєвої (2005, №4). Зазначений період функціонування системи бібліотек України професор В.О.Ільганаєва визначає як перехідний від жорсткої централізації, стагнації до саморозвитку і самоврядування в новому соціокультурному контексті. Автор зауважує, що нині бібліотеки України переживають складний період системних трансформацій і окреслює подальші шляхи розвитку бібліотечної діяльності, пов'язуючи їх з розробкою чітких програмно-цільових підходів до бібліотечно-інформаційної сфери діяльності; реформою бібліотечної системи, включаючи її організаційні, правові й економічні аспекти; формуванням цілеспрямованої державної політики стосовно бібліотечно-інформаційної сфери на державному, регіональному та місцевому рівнях. Особливу увагу проф. В.О.Ільганаєва звертає на необхідність спрямувати зусилля фахівців і керівних кадрів управління бібліотечної сфери на подолання чинників гальмування розвитку, відсутності свободи вибору у творчій фаховій діяльності і високого рівня фахової свідомості бібліотечних працівників, слабкої матеріально-технічної бази та слабого розвитку інформаційної культури в суспільстві. Трансформаційні процеси мають бути використані для досягнення інноваційного результату в галузі.

Визначенню ролі й місця бібліотек у суспільстві, що стрімко змінюється, присвячено публікацію Л.Й.Костенка (2006, №1), який зосередився на розробці концептуальної моделі бібліотеки суспільства знань. Тобто, основоположної ідеологеми та системи

поглядів щодо її місії, функцій та структури, які автор пов'язує з науково-інформаційним забезпеченням сталого розвитку суспільства. Підтримуючи концепцію розгортання індустріального бібліотечно-інформаційного виробництва, ми цілком згодні з висновками Л.Й.Костенка, який вважає, що в умовах переходу від індустріального суспільства до суспільства знань бібліотека має освоїти інтегрований технологічний цикл, що включає всі наукоємні процеси обробки документних масивів, починаючи з бібліографування й закінчуючи екстракцією зі сховищ даних нових знань. Саме в цьому автор вбачає визначальну ідеологеми розвитку бібліотеки й одночасно неодмінну умову її існування.

Наприкінці ХХ ст. інформатизацію в бібліотечній діяльності не розглядали як індустріалізацію бібліотечного виробництва, що неодмінно супроводжується змінами у засобах і характері праці, перебудовою організаційно-функціональних зв'язків у структурі бібліотеки, зростанням вимог до професійно-кваліфікаційного рівня кадрів. Уперше на цю закономірність звернули увагу М.С.Слободяник та В.О.Ільганаєва, які зазначали, що інформатизація бібліотечної сфери відбувалася протягом тривалого часу, і цей процес не закінчився, проте вона розглядалася лише у контексті автоматизації бібліотечних процесів, що сприймалось як зміна технічних засобів діяльності бібліотек. Разом із цим такого роду залежність видається більш складною. Розвиток бібліотечних технологій є проявом процесу індустріалізації бібліотечної діяльності та розгортання бібліотечного виробництва, на що акцентовано увагу в статті канд. пед. наук, доцента І.О.Давидової (2004, №2). Автор розглядає етапи становлення бібліотечного виробництва, питання ускладнення його інтелектуальної спрямованості, необхідність гуманістичної орієнтації та наголошує на тому, що працівники спеціалізованих бібліотечних служб мають виступати ефективними посередниками у створенні нового знання, доставці інформації і знань, їхньому оцінюванні і підвищенні якості.

Наразі відбувається диверсифікація бібліотечно-інформаційного виробництва згідно

з організаційною структурою бібліотечної системи України. Всі типи і види бібліотек займаються виробництвом духовних благ, яке традиційно притаманне бібліотеці як складовій галузі культури, виховної й освітньої установи. Поряд з цим відбувається процес розгортання індустріального бібліотечно-інформаційного виробництва, передусім на рівні Національних бібліотек, обласних універсальних наукових бібліотек і бібліотек вищих навчальних закладів. Цьому процесові сприяють послаблення залежності діяльності бібліотек від ідеології, відхід від консервативних методів управління та директивності, інноваційні зрушення, оновлення цінностей і норм бібліотек шляхом відпрацювання нових.

Основою бібліотечно-інформаційного виробництва виступають інформаційні ресурси як у друкованому (на паперових носіях), так і в електронному вигляді. Першочерговою застається проблема їхнього збереження та використання, яка знайшла висвітлення в працях канд. іст. наук, доцента О.Б. Виноградової (2004, №4) та канд. іст. наук Л.В. Мухи (2008, №1). Підбиваючи підсумки реалізації Державної Програми збереження бібліотечних та архівних фондів, дія якої розрахована до 2005 р., автори ґрунтовно досліджують проблеми збереження бібліотечних фондів, зокрема фонду Державної історичної бібліотеки України та колекційних фондів бібліотек, які є особливим об'єктом національного культурного надбання України.

Значне місце на сторінках часопису займають питання виробництва та використання електронних інформаційних ресурсів, створення комфортного інформаційного середовища для споживачів інформації, розвитку інформаційного сервісу. Теоретичні питання розвитку і трансформації інформаційного сервісу бібліотек розглядаються в публікації канд. іст. наук, доцента М.Б. Проценко (2004, № 1), автор якої вирішує комплекс завдань, пов'язаних із розгортанням інформаційної функції бібліотек, створенням аналітичних інформаційних продуктів та послуг: реферативної, оглядової, фактографічної, прогнозно-аналітичної інформації. В публікації наголошується на важливості корпоративної роботи

бібліотек, яка є однією з найважливіших тенденцій бібліотечно-інформаційного обслуговування та необхідності розвитку служб електронної доставки документів, що мають стати ключем до взаємовикористання документної інформації і, відповідно, одним із механізмів підтримки єдиного інформаційного простору.

У царині бібліотечно-інформаційного сервісу привертають увагу публікації В.М.Горового, Л.І. Бейліс, О.О.Ісаєнко, В.С.Пашкової, С.М.Польовик, Г.Г.Нежурбіди, в яких висвітлюються перспективи інформаційного обслуговування читачів сучасної бібліотеки. Ця робота має розпочинатися з досліджень змін, які відбуваються в читацькій аудиторії в умовах стрімких трансформацій суспільства. Основні тенденції еволюції читацького контингенту згідно з кардинальними перетвореннями в економічному, соціально-політичному та культурному житті суспільства розглянуті д.і.н., ст. наук. співробітником В.М. Горовим (2006, № 3) у ґрунтовній публікації "Читач і бібліотека: погляд у майбутнє". Автор акцентував увагу на тому, що зміни в якісному складі читачів зумовлюють необхідність відповідних коректив у бібліотечному обслуговуванні та системі комунікацій між бібліотекарем і користувачем.

Персонал бібліотеки має сприяти інтелектуальному і духовному розвитку користувачів, перетворенню одержаної інформації в знання шляхом її верифікації, пошуку вдалих форм її формулювання і занотовування, розгортання діяльності в напрямі організації пізнавальної діяльності читачів, про що йдеться в роботі канд. іст. наук Л.І. Бейліса (2007, №3). Автор звертає увагу на необхідність створення психологічно сприятливих засад для спілкування і співпраці бібліотекаря і читача як особистості з особистістю, цілком слушно порушує питання про необхідність формування комунікативної компетентності бібліотекаря.

Фахівці бібліотечної справи – це специфічна професійна група, як зазначає д.і.н., професор Т.В.Новальська в публікації, присвяченій дослідженню проблеми читання бібліотекарів як одного з аспектів вдосконален-

ня їхнього професійного рівня (2004, №2). Автор на підставі опитування бібліотекарів, яке було проведено 2002-2003 рр., констатує певні позитивні зрушення в бік розвитку читацької культури бібліотекарів, зауважуючи, що в сучасних умовах на читання бібліотекарів впливають більше особистісні уподобання, ніж професійні обов'язки. Перед нами більшою мірою постає бібліотекар-книголюб, а не бібліотекар – вузький фахівець.

Розвиток читачів традиційно є предметом фахової діяльності бібліотечних працівників, що відображує сутність бібліотерапевтичної діяльності, дефініції та методологічні принципи якої розглянуті доктором філософії А.В.Горським та канд. пед. наук, ст. викладачем Санкт-Петербурзького державного університету культури і мистецтв І.Н.Казариною (2004, № 4). Одна з провідних проблем бібліотекознавства, а саме – вивчення інформаційних потреб користувачів – висвітлюється в іншій роботі Т.В.Новальської (2004, № 3). Автор аналізує процес формування теоретичних засад вивчення читачів, а також акцентує увагу на розкритті впливу цього процесу на розвиток бібліотекознавства як наукової дисципліни 20-х – поч. 30-х рр. ХХ ст. Наукова розробка означеної теми спрямована на поглиблення знань про формування теоретичної бази бібліотекознавства в історичному контексті.

Бібліотеки як важливий складник суспільства роблять свій вагомий внесок у залучення неповноспроможних громадян до повноцінного життя, навчання, спілкування. Ця важлива суспільна проблема розглянута у статті канд. іст. наук В.С.Пашкової, автор якої аналізує систему бібліотечного обслуговування громадян із особливими потребами у розвинених країнах світу, зокрема в США з метою досягнення позитивних зрушень в цьому питанні і в нашій країні, завдяки зміні ставлення до цієї категорії споживачів інформації як з боку персоналу бібліотеки, так і суспільства в цілому (2006, №3).

Підсумки безпосереднього вивчення системи обслуговування та детального аналізу деяких технологій обслуговування (інструментів, засобів, ресурсів тощо) представлені

науковим співробітником НБУВ О.О.Ісаєнко (2008, №2). Автор пропонує модель безпосереднього інформаційного обслуговування сучасної бібліотеки та модель дистанційного інформаційного обслуговування, пов'язуючи останню зі створенням та функціонуванням веб-сайту бібліотеки, його наповненням, наданням інформаційних послуг у дистанційному режимі, виконанням онлайнових запитів користувачів, в тому числі за допомогою сервісу ІСQ-консультанта, послугами з електронної доставки документів та інтерактивним замовленням літератури.

Інформаційне обслуговування, що базується на онлайнному бібліотечному сервісі, потребує розгалуженої системи виробництва електронних інформаційних ресурсів, що відбувається в різних галузях науки і практики. Здобутки в цьому напрямі Фонду президентів України розглянуті в публікації мол. наук. співробітника НБУВ С.М.Польовик та наукового співробітника НБУВ Г.Г.Нежурбиди (2005, № 4). Автори відзначають, що електронні ресурси цієї бібліотечно-архівної колекції створюються в напрямі формування поліоб'єктних БД: бібліографічних, повнотекстових, фактографічних. Технологію створення національної інформаційної бази даних з історії наукових установ і навчальних закладів аграрного профілю висвітлено в роботі канд. екон. наук, ст. наукового співробітника Державної науково-сільськогосподарської бібліотеки УААН З.П. Кірпаль (2005, №2), автор якої наголошує на необхідності координації діяльності зі створення електронних БД між галузевими науково-дослідними установами, організаціями, навчальними закладами, необхідності виробництва БД на CD-дисках, що дасть змогу представити БД як комерційний продукт для користувачів аграрного профілю.

Створення, розвиток і використання електронних інформаційних ресурсів є дуже складним і багатогранним процесом, який потребує вирішення широкого кола питань, пов'язаних зі створенням національного комунікативного формату, формату представлення авторитетних записів, класифікаційних даних. Високим науковим рівнем і практичною

значущістю виділяється робота наукового співробітника НБУВ О.В.Ісаєвої, присвячена стану і перспективам створення пілотного проекту національного формату представлення бібліографічних даних УКРМАРК (2005, №2).

Можна констатувати, що всі автори часопису єдині в тому, що сьогодні електронна форма дозволяє зберігати інформацію найбільш надійно і компактно, поширювати її оперативніше, застосовуючи електронні засоби комунікації. У той час як окремі галузі економіки прагнуть стати лідерами у впровадженні цифрових технологій, бібліотеки зобов'язані насамперед переконатися в тім, що обраний метод забезпечує стале, надійне та зручне обслуговування з точки зору користувача. Докорінно змінити сам принцип інформаційного обслуговування користувачів дозволять електронні бібліотеки, які покликані істотно розширити спектр послуг для користувачів, надавати допомогу в оптимізації фонду, запроваджувати новий сервіс для служб МБА й доставки документів і взагалі сприяти просуванню суспільства на шляху його перетворення на інформаційне.

Перевагами електронної бібліотеки можна вважати: зменшення обсягів інформації, що зберігається; більш низький рівень зношеності матеріалів; здатність одночасно надавати кільком користувачам одну й ту саму інформацію; можливість доступу до матеріалів з дому, офісу або з інших місць поза межами бібліотеки; наявність реального потенціалу для підвищення економічної ефективності. Водночас поява електронних бібліотек породжує безліч нових питань техніко-технологічного, організаційного, управлінського та правового характеру. В публікації канд. філол. наук, викладача Інституту журналістики Київського національного університету ім. Т.Г.Шевченка К.О.Афанасьєвої (2008, №2) розглянуті правові проблеми електронних бібліотек, а саме питання визначення їхнього статусу, комплектації фондів та проблеми дотримання прав та виплат винагород авторам, твори яких заносяться до електронних ресурсів.

Зростання темпів виробництва інформації, в тому числі й електронної, активізує

завдання систематичного відстеження тенденцій і процесів у інформаційному середовищі, що оновлюється. Цей перспективний напрямок діяльності визначений у публікації наукового співробітника НБУВ А.Ф.Федорчука та канд. біол. наук, ст. наук. співробітника НБУВ Н.В.Танатар (2004, №2) як контент-моніторинг, сутність якого полягає в змістовному аналізі інформаційних потоків з метою одержання необхідних якісних і кількісних зрізів, що провадиться постійно протягом невизначеного заздалегідь проміжку часу. Стаття має яскраво виражений методологічний характер, використання методу проілюстровано на конкретному прикладі застосування автоматизованої технології контент-моніторингу для дослідження інформаційного потоку соціально-політичного спрямування, що породжує газетна преса України.

Процеси інформатизації бібліотечно-інформаційної діяльності актуалізують роль та значення бібліотечної статистики. Завідувач філії №2 НБУВ канд. іст. наук О.В.Василенко зазначає, що бібліотечна діяльність, виражена в кількісному значенні, надає фактичний матеріал для оцінки процесів, що відбувались у конкретний хронологічний період. У публікації автора (2007, №3) запропонована система статистичних показників, яка побудована за логічною послідовністю, пов'язана змістовою єдністю й комплексно характеризує стан бібліотечної справи в країні або діяльності окремих бібліотек.

Узагальнення теоретичних розробок і практичного досвіду автоматизації бібліотек у різні періоди та в різних регіонах світу представлено в публікації канд. іст. наук О.М.Пашкова (2006, №5). Автор відтворює загальну картину історичного розвитку комп'ютеризації бібліотек, представлену в працях американських учених, дослідників Великої Британії, Канади, а також країн Центральної та Східної Європи, які стояли біля витоків комп'ютеризації бібліотек, вивчали вплив автоматизації на книгозбірню та її окремі функції.

Поміж тим, наприк. 1980-х та на поч. 1990-х рр., як зазначає О.М. Пашков, увагу з проблем автоматизації було переключено на

більш фундаментальні проблеми визначення ролі бібліотек у суспільстві та їхньої місії в епоху електронних технологій. Книгозбірні були примушені реагувати на досягнення в розвитку цифрових технологій, їхні культурні та економічні наслідки. На початку нового тисячоліття бібліотекарі зосереджуються на процесах інновацій і намагаються зрозуміти значення та можливі наслідки трансформації книгозбірень.

Інформатизація бібліотек обумовлює докорінні перетворення у бібліотечній технології, матеріально-технічній базі, а також сприяє змінам у методах і принципах організації бібліотечної праці й обслуговування. Бібліотечна діяльність набуває нових якостей через відмінне від традиційного віртуальне середовище, що трансформує соціальні зв'язки та відносини і потребує зміни суспільних уявлень про місце та роль бібліотеки у комп'ютеризованому інформаційному середовищі. Важливе місце на сторінках часопису займає проблема трансформації окремих видів і типів бібліотек.

Роль національних бібліотек у стратегіях розвитку інформаційної інфраструктури суспільства висвітлено в публікації аспірантки Харківської державної академії культури Чжао Лін (2008, №1). Національна бібліотека розглядається як найбільш розвинутий елемент бібліотечних систем і головний учасник соціально-комунікаційної взаємодії в суспільстві, який наділений потужним інформаційним потенціалом і здатний вирішувати завдання інформаційного обслуговування на рівні максимальних можливостей бібліотечної системи. Автор публікації акцентує увагу на тому, що в умовах інформатизації національна бібліотека виконує функцію інтегратора соціально-комунікаційної діяльності бібліотек у мережевому інформаційному середовищі і виступає носієм розвинутих соціально-комунікаційних функцій бібліотек.

Значну кількість публікацій присвячено інформатизації вишівських бібліотек. Цю тему розглядають В.Ю.Биков, П.І.Рогова, Ю.І.Артемов, М.О.Подрезова, Т.В.Журавльова, Т.В.Величко, Т.М. Костирко. Публікація доктора техн. наук, проф., директора Інституту

засобів навчання АПН України В.Ю.Бикова, канд. пед. наук, директора Державної науково-педагогічної бібліотеки України ім. В.О.Сухомлинського П.І.Рогова, канд. техн. наук, ст. наукового співробітника, завідувача відділу тієї самої бібліотеки Ю.І.Артемова присвячена розробці концептуальних засад інформатизації бібліотек освітянської галузі України (2004, № 4). Автори визначають головні принципи та механізми реалізації процесу інформатизації. Запропонована авторами концепція передбачає запровадження кількох пілот-проектів у регіонах і в центрі. Координатором цієї діяльності має стати Державна науково-педагогічна бібліотека України імені В.О. Сухомлинського.

У публікації викладача кафедри бібліотечно-бібліографічної діяльності Краснодарського університету культури і мистецтв Т.В.Журавльової (2007, №3) пропонується синергетична модель модернізації вишівських бібліотек як культурно-освітньо-інформаційних центрів сучасних вишів, які об'єднують функції фундаментальної й професійної освіти, виховання, соціалізації майбутніх фахівців, інтелектуального, духовного й культурного розвитку їхньої особистості. Така модель, на думку автора, є відображенням модернізації вишівського освітнього процесу й має забезпечити вирішення завдання сприяння бібліотечно-інформаційними засобами всім напрямкам діяльності вищого навчального закладу.

Сьогодні, коли підвищилася соціальна та інформаційна роль бібліотек у сучасній освітній діяльності, виникла необхідність формування нових методів організації інформаційного простору бібліотеки вишу, на що акцентовано увагу в публікації Т.В.Величко та Т.М.Костирко (2005, №3). Аналізуючи діяльність бібліотеки Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова за напрямом інформатизації бібліотечно-інформаційних процесів, автори акцентують увагу на розгортанні інформаційної функції бібліотеки, формуванні єдиної інформаційної політики для вирішення на державному рівні питань створення корпоративної мережі вишівських бібліотек із метою ефективного використання інформаційних ресурсів освітніх закладів.

Актуальною на сторінках часопису є проблема визначення місця публічної бібліотеки в умовах соціальних змін, якій приділено увагу в публікаціях Л.С.Северин та Н.Г.Ашаренкової. Еволюції та підходам до принципів діяльності публічної бібліотеки в нових історичних умовах присвячені публікації канд. пед. наук, доцента ДАКККіМ Н.Г. Ашаренкової (2006, №4; 2007, №1). Автор акцентує увагу на принципах діяльності публічної бібліотеки, до яких віднесено принципи демократизму, гуманізму, загальнодоступності, якості та соціальної відповідальності. Канд. пед. наук Л.С.Северин (2007, №3) визначає місце публічної бібліотеки в системі взаємовідносин органів місцевого самоврядування та територіальної громади в умовах демократичного суспільства. Аналізуючи діяльність вітчизняних та закордонних бібліотек у цьому напрямі, автор відзначає її фрагментарність в українських бібліотеках. Вона вважає, що в новій системі суспільних відносин публічну бібліотеку слід розглядати не

лише як культурно-освітню та рекреаційну установу, а й як муніципальний інформаційно-комунікаційний центр.

Можна констатувати, що проблема інформатизації бібліотек України знаходить найширше висвітлення в ґрунтовних наукових публікаціях як теоретиків, так і практиків бібліотечної справи на сторінках часопису "Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія". Видавнича політика головного редактора журналу – доктора історичних наук, професора М.С.Слободяника спрямована на забезпечення безперечної актуальності публікацій і їхнього високого наукового рівня. За минулі роки відбулося не лише становлення нового фахового наукового часопису, закладені його базові принципи, але й започатковані стратегічні напрями подальшого розвитку. Бажаємо головному редактору, редакційній колегії часопису, всім авторам та читачам плідних наукових пошуків, дискусій та наукових знахідок!

УДК 002+651.4+930.22

ПРОБЛЕМИ ДОКУМЕНТОЗНАВСТВА НА СТОРІНКАХ ЖУРНАЛУ "БІБЛІОТЕКОЗНАВСТВО. ДОКУМЕНТОЗНАВСТВО. ІНФОРМОЛОГІЯ" (2004-2008 РОКИ)

Г.М. Швецова-Водка

Розглянуто зміст журналу "Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія" за 2004-2008 рр. з погляду відображення в ньому проблем науки про документ. Визначено тематичні групи публікацій, відзначено найбільш вагомі серед них.

The content of journal "Bibliotekoznavstvo. Dokumentoznavstvo. Informologiya" for 2004-2008 years is considered from point of reflection the problems of document science. The thematic groups of publications

2004 р. родину спеціальних журналів галузі документально-комунікаційних наук поповнило нове видання – журнал, у назві якого вперше з'явилося документознавство. Це твердження не означає, що раніше не існувало фахового видання, де б публікувалися документознавчі дослідження. Завжди гостинним до будь-яких досліджень документально-комунікаційного змісту був і є щомісячник "Вісник Книжкової палати"; публікації документознавчого змісту знаходили місце і на

сторінках бібліотечних видань – "Бібліотечного вісника" та "Бібліотечної планети". З 1996 р. виходить продовжуваний збірник "Студії з архівної справи та документознавства". Але саме журнал "Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія" став першим українським періодичним виданням, спеціально присвяченим документознавству.

Минуло 5 років, і настав час підбити перші підсумки. Варто зазначити, що головний редактор журналу М.С.Слободяник регу-